

Mutans potest sine labe usuræ aliquid ultra sortem exigere ratione lucri cessantis, vel damni emergentis, vel ratione periculi sortem amittendi, vel ratione pœnæ conventionalis. Vide *verb.* Mutuum, num. 35 ad 38.

Sed vide ad num. 36 auctoris in nota add. vers. Deinde invaluit.

Et ad num. 37 auctoris, vid. in nota.

Mutuarius, qui non pecuniam, sed alias res mutuatus est, et eas quales esse debent, non reddit, aut eas non reddit in tempore, seu loco convento, ad quid teneatur, num. 39 ad 45.

Mutans accepto pignore a mutuuario cum pacto, ut interim fructus pignoris lucretur, nisi adsit alius titulus, usuram committit, et assignantur tales tituli percipiendi licite fructus ex pignore sine diminutione sortis, num. 44 ad 48.

Contractus ille, qui vulgo dicitur a *godere*, quomodo possit esse licitus, num. 49.

Qui recusat mutuare pecuniam, sed ipsam tradit indigenti dicendo quod emit ab ipso suas vaccas, et easdem ei locat pro pensione annua ei solvenda, an usuram committat, num. 50.

Notatur auctor hoc loci, in nota.

Excusatur ab usura, qui a se mutuam petenti tradit pecuniam, dicendo quod tali pecunia conducit suas operas ad futuram messem, seu vindemiam, num. 51.

Regulares non possunt accipere pecuniam mutuo, vel ad cambium cum solutione alicujus lucri, vel cum obligatione honorum, num. 52.

De mutuo publico, quod ex publica necessitate exigit princeps a civibus, n. 69.

Alia ad rem. Vide *verb.* Usura.

N

NADIR.

Nadir quid sit, et significet. Vide *verb.* Mundus, num. 129.

NATALIS, NATALE (V, 1285).

Nomen hoc olim anniversariæ rerum seu lætarum seu tristium commemorationi tributum, deinceps lætis tantum festis datum fuit; Vid. *verb.* Natalis, num. 1 et 2.

Natalis calicis, papæ, episcoporum quid sit, et explanatur, num. 3 ad 5.

Quid sit etiam natalis cathedræ, basilicæ, et sanctorum, num. 6 ad 10.

Natalis sanctorum ex dedicatione templi sub eorum nomine dicebatur, unde sedulo videndum quid ea denominatione significetur, num. 11 et 12.

NAUFRAGIUM, NAUFRAGANTES (V, 1290).

Per naufragium quid intelligatur. Vide *verb.* Naufragium, num. 1.

Naufragantium bona quamvis in mare dejecta remanent adhuc de jure suorum dominorum, et quid contra reperientes, retinentes, et non restituentes, num. 2 ad 9.

Piscatores magno eorum periculo naufragantium bona recuperantes possunt aliquid jure exigere, et ad id vocati a patronis navium in ditione pontificia lucrantur quartam partem bonorum, et aliquas indulgentias pro ipsis concessas, et renuentes auxilium præstare incurrunt crimen læsæ majestatis, n. 10 ad 14.

Qui Christianos naufragantes, vel navigantes spoliare præsumunt, incurrunt excommunicationem, num. 15 et 16.

Si in periculo naufragii dejiciantur in mare aliorum mercatorum merces, et alia plurimæ aliorum mercatorum præserventur, vel dominus navis sæviēte tempestate anchoras, vel alias partes navis amiserit, an, et quando fieri debeat compensatio, num. 17 ad 25.

Quid quando navis a pirata capta magno pretio redimatur, num. 24 et 25.

Quanam requirantur ut vectores reliqui teneantur post jactum mercium ad contributionem ex lege Rhodia de jactu, num. 25 ad 30.

Quinam ex jactu contribuant, quomodo contribuantur, et agatur pro contributione, num. 31 ad 34.

Lex Rhodia de jactu ob simile damnum ad quæ extendatur, num. 35.

NAUTICUM FENUS (V, 1295).

Nauticum fenus quid sit, et quæ hujus contractus natura. Vid. *verb.* Nauticum fenus, num. 1 ad 12.

Quæ requirantur ad hujusmodi contractus validitatem; in quot dividatur species quæ exponuntur, num. 13 ad 15.

Justiniani leges de maritimis usuris intra certos limites cohibendis, num. 16 ad 20.

Nostris temporibus de hac re quæ sit doctorum opinio, num. 21, 22.

An nauticum fenus usura sit, num. 23 ad 40.

Quinam contractus huic sint affines, num. 41 et 42.

NECESSITAS (V, 1324).

Necessitas alia est medii, alia præcepti, alia medii, et præcepti simul, et quelibet explicatur. Vide *verb.* Necessitas, num. 1 ad 4.

Necessitas proximi sive spiritualis, sive corporalis triplex assignatur, et explicatur, num. 3 ad 11.

Alia hujus triplicis necessitatis clarior descriptio. Vide *verb.* Eleemosyna per tot.

In extrema, vel gravi, vel communi necessitate qualis obligatio vigeat, vel non, et satis clare explicatur circa quemcunque personarum statum obligationes, num. 13 ad 37.

Sed ad n. 15 auctoris vid., in nota.

Definitur, dividiturque necessitas, deinde quinam sit illius favor enarratur quoad varias legum species, num. 38 et seqq.

Necessitas se abstinendi a residentia quæ debeat esse. Vide *verb.* Canonicus, art. 5, n. 53, *verb.* Episcopus, art. 3, n. 5, et *verb.* Parochus, art. 2, num. 40.

Necessitas pro alienandis rebus ecclesiasticis quæ esse debeat. Vide *verb.* Alienatio, art. 3, num. 1.

NECROMANTIA

Necromantia quid sit. Vide *verb.* Superstitio, n. 15.

NEGOTIATIO.

Negotiatio quando, et quomodo prohibita clericis et religiosis. Vide *verb.* Negotiatio, num. 1 ad 13 et *verb.* Clericus per tot.

NEOPHYTI (V, 1332).

Neophyti ad sacros ordines non sunt promovendi, nisi prius de eorum constantia in fide constiterit, et quantum temporis ad id requiratur. Vide *verb.* Neophytus.

Varia hujus vocis Neophyti significatio. Vide *art. nov.* a theologo censore allaboratum, num. 1 et 2.

Eorum privilegia, num. 3.

Collegii neophytorum institutio, ejusque privilegia, num. 4. Hinc calumnia refelluntur protestantium in sedem apostolicam, num. 5.

Venetis ad arbitrium nuntii possunt contrahere matrimonium cum fidei, variis concurrentibus circumstantiis absque interpellatione compartis infidelis, num. 6 et 7.

Non possunt dare libellum repudii uxori in judaismo perseveranti, et quibus pœnis, si id egerint, plectendi sint, num. 8.

Non sunt cogendi ad dotis restitutionem, si uxor infidelis cohabitare renuat sine Creatoris contumelia, a num. 9 ad num. 37, ubi hæc quæstio serio discutitur.

NOMINATIO.

Nominatio ad beneficia quid, et quotuplex sit, et in quo differat ab electione. Vide *verb.* Electio, art. 1, num. 8.

NOMINA.

Nomina affinitatis et consanguinitatis. Vide *verb.* Affinitas, art. 1, num. 15.

NONÆ.

Nonæ unde dictæ, et quid sint. Vide *verb.* Calendarium, num. 30 ad 35.

NOTARIUS (V, 1348).

Notarius cum creatur quid jurare soleat. Vide *verb.* Notarius, num. 1.

Notarios examinandi facultas cui competat, n. 2 et 3.

Notarii tenentur referre episcopo legata testamentorum ad pias causas intra mensem, et tenentur ex officio ea revelare etiam nemine requirente, n. 5 et 6.

Notarii fori ecclesiastici tenentur intra mensem dare copiam appellanti, si petat, num. 7.

Notarii tenentur intra mensem revelare legata facta fabricæ Sancti Petri, et dispositiones factas in favorem sacræ domus Lauretanæ, num. 8, 9 et 10.

Notarii facientes instrumenta usurariorum, vel contractuum illicitorum, quibus pœnis subjiciantur, num. 11 et 12.

Laici possunt esse notarii in causis ecclesiasticis, num. 13 et 14.

Episcopus in quibus litibus possit prohibere notariis laicis, ne officium suum exercent, num. 15 et 16.

Notarii curiæ episcopalis quam mercedem accipere possint pro scripturis, ad quæ teneantur, et quibus exemptionibus gaudeant. Vide *verb.* Cancellarius, per tot.

Episcopus quibus notariis uti possit, ac debeat, num. 19 et 20.

Terminus mensis a concilio Tridentino in sess. 24, cap. 20, vers. Præterea, præfixus notario suffraganei ad dandum acta, potest a metropolitano abbreviari, num. 48.

Non potest episcopus præcipere, ut iudices synodales, in causis sibi delegatis uti tantum debeant opera notariorum curiæ episcopalis, num. 49.

Instrumentum depositi rogari potest a quolibet notario ad arbitrium monialium, cummodo exhibeatur copia authentica in Cancellaria Ordinarium, num. 50.

Notarius exsul ab Urbe ob defectus in officio commissos non debet admitti in tribunalibus Ordinarium, num. 51.

Non potest episcopus prohibere, ne cæteri notarii, præter solum cancellarium episcopalem, possint rogari de instrumentis, quæ commodum locorum piorum concernunt, num. 52.

Notarius episcopi non potest assistere simul cum eo, nec admitti ad conscribendum actum electionis abbatissæ monasterii subjecti regularibus, sed notarius, seu secretarius superioris tantum, num. 53 et 55.

Notario curiæ episcopalis non tenentur uti conservatores regularium, sed possunt assumere quemque benevisum, num. 54.

Generales et provinciales religionum, et inquisitores, quas personas possint in notarios assumere, num. 21, 22 et 25.

Notarii omnes omnia gratis pro officio sacræ Inquisitionis expedire tenentur, num. 24.

Clerici tum sæculares, tum regulares, an, et quando, et pro quibus possint esse notarii. Vide *verb.* Clericus, art. 3, num. 64.

Notarii, seu tabelliones peccant in pluribus casibus, qui assignantur, num. 26.

Notariatus officium an sit vile, vel nobile, num. 27 ad 34.

Notario sibi obviam venienti Carolus V caput inclinavit, et quare, num. 35.

Notariatus apostolicus quibus concedatur, et assignatur modus pro illo petendo, et obtinendo, n. 36.

Protonotariatus apostolicus ut impetretur a papa, vel ab alio, quid requiratur, num. 37.

Protonotarii an, et quando exempti sint a jurisdictione ordinarii, et quibus privilegiis gaudeant. Vide *verb.* Protonotarius.

Notarii status Mediolanensis, ac ditionis regis Sardinæ ad quid tenentur, num. 39 ad 42.

Notarii exsequentes litteras apostolicas offendi prohibentur sub pœna excommunicationis, num. 45.

Expedientes inhibitiones vigore appellationis in casibus non permissis infamiam, et inhabilitationem incurrunt, num. 44.

Item expedientes monitoria in causis ultra Montes absque speciali judicio rescripto, num. 45.

Item recusantes exsequi citationes, ac mandata sedis apostolicæ, et curiæ Romanæ, aut alias executionem impediētes, num. 46.

Agitur de attestatione notarii circa usuram instrumenti, quæ regulariter suspectum illud reddit, num. 36 ad 61.

An, et quando notarius possit corrigere errorem, num. 62 et 65.

De instrumentis confectis a notario falsi damnato, num. 64 ad 66.

Notarius arbitrarius potest assumi a monialibus pro rogandis suis instrumentis. Vide *verb.* Moniales, art. 2, num. 22.

NOTORIUM (V, 1358).

Notorium quid sit, et quare sic dictum. Vide *verb.* Notorium, num. 1 et 2.

Manifestum prout distinguitur a notorio quid sit, num. 3.

Publicum quid sit, et quando differat a manifesto, num. 4.

Manifestum quomodo differat a fama et rumore, num. 5.

Fama duplex assignatur, et explicatur, n. 6.

Rumor quid sit, et quomodo differat a fama, num. 7 ad 11.

Occultum duplex assignatur, et explicatur, num. 12.

Definitur item notorium, illudque distinguitur a manifesto, evidenti, publico ac noto, num. 23 ad 33.

Notorium est triplex, id est juris, facti et præsumptionis, et quodlibet explicatur, num. 13 ad 16.

Notorium facti adhuc est triplex, scilicet permanentis, transeuntis et interpolati; et quodlibet explicatur, num. 17 ad 20.

Ad hoc ut aliquod factum dicatur notorium notorietate facti, quid requiratur ac sufficiat, num. 21 ad 25.

Rejicitur distinctio notorii in juris et facti, num. 35.

In factis vere notoriis, quomodo iudex procedere possit, et an in ipsis detur appellatio, num. 24 ad 27.

Notorium an, et quomodo probationem in iudicio admittere possit; necnon, num. 34.

Effectus notorii describuntur, num. 35 ad 37.

NOVIATUS, NOVITIUS, NOVITIA (V, 1364).

Novitatus annus ad quid institutus, quando incipiat. Vide *verb.* Novitatus, num. 1 et 2 et alia plura ad rem. Vide *verb.* Annus probationis.

Novitatus an fieri possit partim in uno, et partim in alio conventu, num. 4.

Novitios ad habitum recipere ad quem spectet. Vide *verb.* Novitiatus, *num.* 5, 6 et 7.

Novitii in ordine fratrum Minorum de Observantia quomodo admittendi ad professionem et quando paritate votorum, aut si religiosi absque legitima causa denegent suffragium, *num.* 8, 9 et 10.

Novitii an teneantur ad statuta religionis, quibus casibus reservatis subjiciantur, et a quo confessario possint a dictis casibus absolvi, *num.* 11 ad 17.

Novitii et novitiæ in articulo mortis possunt professionem emittere nondum completo anno novitiatus, *num.* 18 et 19.

Novitii et novitiæ quibus privilegiis gaudeant, *num.* 20 et 21.

Novitii soli in choro recitantes de more horas canonicas satisfaciunt. præcepto loco professorum, *num.* 22.

Si novitius sit clericus, et habeat beneficium, quid de ipso sit disponendum, *num.* 23 ad 29.

Novitii ad validam honorum, ac jurium suorum renuntiationem faciendam quid observare debeant, *num.* 30 ad 41 et *num.* 110 et 112.

Novitii an possint eleemosynas, ac donationes facere, *num.* 42.

Novitii Societatis Jesu an possint valide renuntiare sine licentia episcopi, et non servata forma concilii, nec expectato bimestri proximo ante professionem, *num.* 43 et 44.

Novitii Societatis Jesu, si dimittantur, an possint a dicta Societate alimenta prætere, *num.* 45.

Novitius habens beneficium ecclesiasticum an et quomodo possit illud renuntiare, *num.* 46.

Ut donatio facta a novitio sit firma, quid requiratur, *num.* 47 et 48.

Quid si novitius renuntiaverit legitimam, et emissa professione sit factus episcopus, *num.* 49.

Novitius an et quando possit testamentum condere vel revocare, et quid in ipso disponere possit, *num.* 50 ad 55.

Dantes vel recipientes aliquid pro monasterio in quo adest novitius (excepto victu et vestitu) sive donationis, sive convivii causa, quibus censuris subjiciantur, *num.* 56 ad 63, et *verb.* Moniales, *art.* 2, *num.* 52, *verb.* Simonia, *art.* 1, *num.* 20.

Moniales an accipere possint dotem ante novitiarum professionem, *num.* 64 et 65.

Novitio egredienti, vel ejecto a religione quid sit restituendum; et ipse quidolvere debeat, *num.* 66 ad 70.

Dos novitiæ decedentis ante professionem cui, et quomodo restituenda, *num.* 71 et 72.

Licentia episcopi, seu ejus vicarii requisita pro renuntiatione facienda a novitio intra duos menses proximos ante professionem quando intervenire debeat; et quis eam concedere possit, vel non, *num.* 73 ad 78.

In dotis renuntiatione facienda non est necesse servare formam laicorum statuto præscriptam; neque, ut sit valida, requiritur quod fiat a novitio integro bimestri ante professionem; et quomodo sit computandum tale bimestre, *num.* 79, 80 et 81.

Alia de dotis renuntiatione, *num.* 82 ad 85.

Deferre habitum novitiorum an sit de essentia et necessitate anni probationis ad validitatem professionis, *num.* 86, 87 et 88.

Novitii etiam Societatis Jesu, quo titulo promoveri possint ad sacros ordines; et an possint ordinari a suis superioribus regularibus abbatibus, *num.* 89 ad 95.

Novitii post professionem collocandi sunt in professorio, seu conventu secundi novitiatus in quo, sicut et in aliis novitiatibus, est observanda vita communis, *num.* 96 et 97.

Adducuntur decreta super receptione et educatione novitiorum a Clemente VIII edita, *num.* 98.

Adducitur insuper decretum Innocentii XI super conventibus novitiatus, et recollectionis Minorum

de Observantia, et super iis quæ in iisdem conventibus servari debent, *num.* 99.

Alia. Vide *verb.* Approbatio, *art.* 1, *num.* 2, *verb.* Annus probationis, *verb.* Habitibus, *verb.* Professio.

Receptus pro laico, seu converso an possit transire ad statum clericalem. Vide *verb.* Professio, *num.* 88, *verb.* Transitus, *num.* 5.

Novitii in quibus instruendi, *num.* 102.

Ex quodam nostri ordinis novitio originem habuit devotio Coronæ beatissimæ virginis Mariæ septemdecadum in honorem suorum septem gaudiorum, *num.* 103.

Novitii regulares admitti debent juxta formam decretorum Clementis VIII et constitutionem ordinum peculiarium, nec sine gravi casu minuendum est ipsis probationis tempus, *num.* 104.

Novitiatus expleri debet in cœnobio ad institutionem novitiorum designato sub pœna nullitatis professionis, *num.* 105.

An abbates quibus jus est conferendi primam tonsuram et minores ordines subditis suis regularibus, possint eos conferre novitiis, *num.* 106 ad 108.

Et utrum sub negativo responso primæ tonsuræ, et ordinum minorum novitio facta collatio sit tantum illicita, an etiam invalida, *num.* 109.

Licentia ordinariarum, quæ ex constitutione concilii Tridentini sess. 25, cap. 16 *De regularibus*, requiritur in renuntiationibus novitiorum, est de forma, ita ut lapsus tringinta annorum non juvet ad præsumendam illam nec eidem juramento possit renuntiare, *num.* 110 ad 112.

Quid si ipsa licentia enuntiata in instrumento renuntiationis, minime reperitur, *num.* 113 ad 115.

NOX.

Nox quid sit. Vide *verb.* Kalendarium.

NUMMUS.

Vide *verb.* Emptio, *art.* 1, *num.* 7 et 8.

NUNDINÆ (V, 1401).

Nundinæ quænam sint. Vide *verb.* Nundinæ, *n.* 1 ad 3.

Nundinæ quoad dies festos. Vide *num.* 4 ad 5.

Nundinæ in civitate Senogallie celebrari jubentur per septemdecim postremos dies mensis Julii cum privativa, exemptionibus et privilegiis, *n.* 6.

NUNTIUS.

Vide *verb.* Nuntius, *num.* 1 et *seqq.* et *verb.* Legatus.

NUPTIÆ (V, 1432).

Nuptiæ unde dictæ. Vide *verb.* Nuptiæ, *num.* 1.

Feminae dum maritantur, cur velentur, *n.* 2.

In nuptiis quare a sponso detur annulus sponsæ, et inferatur in quarto digito, *num.* 3.

Veritas nuptiarum in quo consistat, *n.* 4.

Nuptiæ terram replent, virginitas paradysum, *num.* 5.

Nuptiæ secundæ permittuntur ut licitæ, *num.* 5.

In nuptiis non debent Christiani saltare, et alia similia facere, *num.* 6.

Nuptiarum solemnitas quibus temporibus fuerit prohibita jure veteri, et quibus sit jure novo; et an hæc prohibitio licite fieri possit ab Ecclesia, *num.* 7 ad 12.

Quoad nuptiarum benedictionem vide *verb.* Benedictio, *art.* 4.

Traductio privata uxoris ad domum viri, et consummatio matrimonii, ejusque denuntiationes an fieri possint tempore, quo nuptiæ celebrari nequeunt, *num.* 13 et 14.

Per nuptias prohibitas quid intelligatur, *num.* 5 ad 17.

Mater transiens ad secundas nuptias privatur tutela filiorum prioris matrimonii et perdit etiam curatellam eorum; secus de patre, *num.* 18, 19 et 20.

Parentes transeuntes ad secundas nuptias quando amittant hæreditatem, et legitimam filiorum præmortuorum. Vide *verb.* Legitima, *num.* 33.

Nuptiarum ritus superstitione infecti fidelibus Indis prohibentur, *num.* 21.

Nuptiarum tempora ab Ecclesia præscripta sunt observanda etiam in regno Servia, et finitimis regionibus, *num.* 22.

Nuptiis infidelium, quæ temporibus velitis celebrantur non prohibentur fideles assistere, dummodo fieri possit absque Creatoris injuria et offensione fidelium, *num.* 23.

Secundæ, tertiæ ac ulteriores nuptiæ sunt fidelibus permittæ, sed minime benedicuntur, nisi primæ non fuerint benedictæ, *num.* 24.

Secundæ nuptiæ impedimento sunt, ne quis promoveri possit ad ordines sacros, etiam in ecclesia Græca in qua diaconis et presbyteris prohibentur sub pœna nullitatis, et depositionis ab ordine, *num.* 26 et 27.

Late de secundis nuptiis agitur, *num.* 29 et *seqq.* Et primo disseritur in quibusnam secundæ nuptiæ differant a primis, *num.* 29 ad 34.

Errant qui secundas nuptias odiosas credunt, et varias earum pœnas recensent, non animadvertentes pœnas illas propter nuptias secundas non dari, sed propter nimiam ad eas festinationem, vel propter liberis prioris matrimonii quæsitam injuriam, *num.* 38.

De juris ratione in anno luctus antequam mulier ad secundas convolet nuptias, *num.* 39 ad 41.

Pœnæ recensentur in quibus incurrit mulier nubens intra annum a die defuncti mariti, *n.* 42 ad 47.

Quid addiderit Justinianus in casu quo vidua undecimo post mense nubat a morte mariti, *num.* 48 et 49.

Mulier, quæ intra annum luctus impudice vivit nec tamen parit, sed diu post luctum, præfatis pœnis non subicitur, *num.* 50.

Quibus in casibus mulier nubens ante annum luctus elapsus in pœnas non incidat, *num.* 51.

Recensentur pœnæ, quas incurrit mulier secundo nubens, in favorem et commiserationem filiorum stabilitæ, *num.* 52 ad 55.

Quid egerit jus canonicum hac in re pœnali, *num.* 56 ad 58.

Alia ad rem. Vide *verb.* Benedictio, *art.* 4, et *verb.* Uxor, *num.* 42.

NURUS.

Nurus quæ sit. Vide *verb.* Allinitas, *art.* 1, *num.* 16.

O

OBEDIENTIA.

Vide *verb.* Votum, *art.* 2, *num.* 10 ad 24.

Obediencia debita quando sufficiat pro se absente a residentia. Vide *verb.* Canonicus, *art.* 1, *num.* 36; *verb.* Episcopus, *art.* 2, *num.* 6; *verb.* Parochus, *art.* 2, *num.* 41.

OBLATI MONASTERIORUM (V, 1411).

Oblati et donati, quando gaudeant privilegio fori, et immunes sint ab episcopi jurisdictione. Vide *verb.* Oblati monasteriorum, *per tot.*

OBLATIONES (V, 1412).

Oblationes dupliciter sumi possunt, assignantur, et explicantur. Vide *verb.* Oblationes, *num.* 1, 2 et 3.

Triplex oblationum species assignatur, et explicatur, *num.* 4.

Oblationum usus quando inceperit, *num.* 5.

Oblationes non debentur ex præcepto, nisi in quatuor casibus qui assignantur, *num.* 6 ad 10.

Ad hoc ut consuetudo faciendi oblationes obliget quid requiratur, *num.* 11 et 12.

Oblationes ex consuetudine vetusta necessarias evadere posse, ut dicit auctor, *num.* 11, confirmatur contra Jacobum de Lalande, *num.* 49 et 50.

An oblationes difformiter præstitæ consuetudine necessariæ evadere queant, *num.* 51.

Oblationes factæ intra ecclesiam parochialem, vel intra limites parochiæ, et illæ quæ fiunt oratoriis, capellis, et imaginibus depictis in pariete domus alicujus personæ privatae, ad quem spectent, *num.* 13 ad 21.

Oblationes, quæ fiunt tempore jubilæi, vel anno sancto in ecclesia cathedrali, seu imaginibus intra ecclesiam, vel parochiam existentibus, ad quem spectent, *num.* 22, 23 et 24.

Oblationes, quæ fiunt in ecclesiis regularium, spectant ad ipsos, *num.* 25 et 26.

Parochi possunt in altari post offertorium oblationes recipere, et etiam ab altari recedere ad recipiendas oblationes mulierum, *num.* 27 et 28.

Sacerdotes novi in primis missis possunt oblationes recipere, *num.* 29 et 30.

Alia plura ad rem adnotantur, et designatur quando, et in quibus locum habeat, vel admittatur oblatio major, *num.* 31 ad 48.

OBREPTIO.

Obreptio quid sit, et in quo differat a subreptione. Vide *verb.* Rescriptum, *num.* 28 et 29.

OBSERVANTIA VANA.

Vide *verb.* Superstitio, *num.* 41 ad 64.

OBSTETRICES (V, 1423)

Obstetrices unde dicantur, ad quid teneantur, et a quo examinari debeant. Vide *verb.* Obstetrices, *num.* 1 ad 5.

Baptizati ab obstetricibus quando sint rebaptizandi, vel non, sub conditione, *num.* 6, 7 et 8.

Obstetrices Ægyptiæ in responsione data Pharaoni non sunt culpabiliter mentite, *num.* 9.

Obstetrices, antequam ad officium admittantur, sunt serio ac diligenter instruendæ a parochis de baptismo infantibus in casu necessitatis conferendo cum vera materia, forma et intentione, *num.* 5.

Quid probet obstetrix quoad virginitatem puellæ, vel quoad illius defectum, *num.* 12.

Falluntur ii qui septem obstetrices requirunt, ut referri possit de virginitate, vel illius defectu in muliere, *num.* 13.

OCCASIO PECCANDI (V, 1425).

Occasio peccandi duplex assignatur, et explicatur. Vide *verb.* Occasio peccandi, *num.* 1 et 2.

Periculum peccandi aliud est proximum, et aliud remotum, et quare dicatur proximum, *num.* 3 et 4.

Periculum proximum aliud est formale, et aliud materiale; rursus formale aliud est extrinsecum, et aliud intrinsecum et quodlibet explicatur, *num.* 5, 6 et 7.

In occasione proxima vel remota peccandi positus quando absolvi possit, vel non, *num.* 8, 9 et 10.

Consuetudinarii seu recidivi quando sint absolventi, vel non, *num.* 11 ad 14.

Ad *num.* 12 auctor., *vid. in nota.*

OCCIDENS.

Occidens ubi sit. Vide *verb.* Mundus, *num.* 88.

OCCISIO.

Vide *verb.* Homicida, Homicidium.

OCCULTATIO (V, 1429).

Ocultatio fidei cum simulatione Mahumetismi damnatur præsertim in judicio. Vide *verb.* Occultatio, *num.* 1 et 2.